

Spis treści:

1. [Dydaktyka ogólna](#)
2. Pedagogiczne aspekty pracy z uczniem w szkole ponadpodstawowej
3. Praktyka zawodowa psychologiczno-pedagogiczna śródroczna
4. Psychologia społeczno-wychowawcza
5. Psychologiczne aspekty pracy z uczniem w szkole ponadpodstawowej
6. Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
7. Współczesne nurty pedagogiczne
8. Współczesne problemy psychologii
9. Zabiegi ratujące życie

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka ogólna
Nazwa w języku angielskim:		
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia drugiego stopnia
Rok studiów:	I	
Semestr:	2	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Urszula Tyluś, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Urszula Tyluś, prof. uczelni
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne będące podstawą dydaktyki nauczania historii w szkole ponadpodstawowej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W14	Student zna treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem w szkole ponadpodstawowej.	C.W3; C.W6; D1/E1.W2; D1/E1.W6
S_W15	Student zna metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów szkoły ponadpodstawowej.	C.W3; C.W4; C.W6; D1/E1.W3; D1/E1.W4; D1/E1.W5; D1/E1.W7; D1/E1.W8; D1/E1.W9; D1/E1.W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U04	Student umie projektować i realizować programy nauczania w szkole ponadpodstawowej z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.	B2.U6; C.U2; C.U5; C.U6; D1/E1.U1; D1/E1.U7

S_U07	Student potrafi podejmować pracę z uczniami szkoły podstawowej, rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą uzdolnienia, właściwie dobiera treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promocji osiągnięć uczniów.	D1/E1.U5; D1/E1.U7
S_U08	Student potrafi rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów szkoły ponadpodstawowej.	D1/E1.U5;
S_U09	Student umie skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów szkoły ponadpodstawowej.	D1/E1.U7
S_U10	Student umie wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów szkoły ponadpodstawowej w ich pracy nad własnym rozwojem.	B2.U2; C.U6
S_U11	Student umie monitorować postępy uczniów szkoły ponadpodstawowej, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły.	C.U6; D1/E1.U8; D1/E1.U9; D1/E1.U10
S_U07	Student potrafi podejmować pracę z uczniami szkoły ponadpodstawowej, rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą uzdolnienia, właściwie dobiera treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów.	D1/E1.U5; D1/E1.U7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K06	Student potrafi projektować działania zmierzające do rozwoju szkoły ponadpodstawowej lub placówki systemu oświaty oraz stymulować poprawę jakości pracy tych instytucji.	B1.K1; B1.K3; C.K1; C.K2; D1/E1.K7; D1/E1.K8; D1/E1.K9

Forma i typy zajęć:

Wykład

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawy pedagogiki, podstawy psychologii

Treści modułu kształcenia:

- Dydaktyka ogólna jako subdyscyplina pedagogiki, jej geneza oraz perspektywa zastosowań we wspomaganiu wielostronnego rozwoju ucznia, a szczególnie jego sfery poznawczej.
- Szkoła jako instytucja wspomagająca rozwój jednostki i społeczeństwa. Zmiany w zakresie rozumienia funkcji szkoły i jej miejsca w społeczeństwie. Wyzwania międzykulturowe stojące przed współczesną szkołą (Inny w klasie).
- Modele współczesnej szkoły: tradycyjny, humanistyczny, refleksyjny i emancypacyjny.
- System oświaty. Organizacja i funkcjonowanie szkoły. Zmiany w zakresie programów nauczania w zreformowanej polskiej szkole. Szkoła polska po reformach systemu oświaty w 1989 r., w szczególności po reformie z 2017 r.
- Proces nauczania – uczenia się. Psychologiczne podstawy procesu kształcenia. Współczesne teorie uczenia się (teorie behawioralne i kognitywne).
- Struktura procesu kształcenia – ogniwa procesu kształcenia.

- Lekcja. Formalna struktura lekcji jako jednostki dydaktycznej. Odmiany lekcji. Planowanie lekcji. Konspekt lekcji.
- Metody nauczania i uczenia się. Rodzaje metod (konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, metody aktywizujące).
- Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i charakterystyka ich funkcjonowania. Formy kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Uczeń zdolny.
- Diagnoza, kontrola i ocena wyników kształcenia. Cechy oceny szkolnej. Wewnątrzszkolny system oceniania, egzaminy zewnętrzne. Ocenianie osiągnięć szkolnych uczniów oraz efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości pracy szkoły.
- Prezentacja czynników i warunków efektywnej pracy dydaktycznej.
- Wskazanie na istotę i specyfikę procesów kształcenia i samokształcenia przebiegających w ścisłej zależności z wychowaniem i samowychowaniem.
- Kształtowanie postaw wobec pracy pedagogicznej oraz zawodu nauczyciela. Wdrażanie nowatorstwa i eksperymentowania w pracy dydaktycznej.

Literatura podstawowa:

- Kupisiewicz Cz. (1996), Podstawy dydaktyki ogólnej, Warszawa: BGW
- Kupisiewicz Cz. (2000), Dydaktyka ogólna, Warszawa: Graf Punkt
- Okoń W. (1996), Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Warszawa: Żak
- Półturzycki J. (1998), Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń: A. Marszałek
- Żegnałek K. (2005), Dydaktyka ogólna. Wybrane zagadnienia, Warszawa: WSP TWP

Literatura dodatkowa:

- Arends R.I. (1998), Uczymy się nauczać, Warszawa: WSiP
- Hamer H. (1994), Klucz do efektywności nauczania, Warszawa: Veda
- Nalaskowski S. (1999), O zasadach nauczania, Toruń: A. Marszałek
- Niemierko B. (1997), Między oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki, Warszawa: WSiP
- Okoń W. (1997), Dziesięć szkół alternatywnych, Warszawa: WSiP

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zbiorowy wykład audytoryjny z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty weryfikowane będą za pomocą ustnego zaliczenia.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Ocena wystawiona na podstawie poziomu zrozumienia danego zagadnienia z zakresu dydaktyki, umiejętności analizy i syntezy poszczególnych informacji oraz rozwiązywania problemów dotyczących dydaktyki nauczania w szkole ponadpodstawowej.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Studiowanie literatury	5 godz.
Przygotowanie do zaliczenia	10 godz.

Wykłady	30 godz.
Konsultacje	5 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta.	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Pedagogiczne aspekty pracy z uczniem w szkole ponadpodstawowej
Nazwa w języku angielskim:		The pedagogical aspects of the work with the student
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia drugiego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Agnieszka Roguska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Agnieszka Roguska
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest przygotowanie pedagogiczne do nauczania w szkole ponadpodstawowej ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z funkcjonowaniem uczniów i nauczycieli w sytuacji szkolnej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W03	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów w szkole ponadpodstawowej;	B2.W2; B2.W4; D1/E1/W14
S_W04	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (nauczanie w szkołach ponadpodstawowych i oddziałach integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym);	B2.W7;D1/E1.W1
S_W05	podstawowe zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji;	B2.W4;B2.W5;B2.W6;
S_W06	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów szkoły ponadpodstawowej i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;	B2.W3;B2.W4;B2.W5;B2.W6;C.W5; D1/E1/W4;D1/E1.W13
S_W08	strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i	B2.W1;B3.W1;B3.W2

	opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji w szkole ponadpodstawowej;	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	B2.W2; B2.W4; D1/E1/W14
S_U01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów w szkole ponadpodstawowej;	B1.U1; B1.U2;B1.U4; D1/E1.U7
S_U05	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów szkoły ponadpodstawowej, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;	B2.U1; B2.U2; B2.U4;
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K04	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej w szkole podstawowej.	B1.K2
S_K05	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów szkoły podstawowej i tego środowiska.	D1/E1.K2

Forma i typy zajęć:

Wykład aktywizujący, ćwiczenia problemowe.

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Zaliczenie wcześniejszych obowiązkowych przedmiotów z zakresu psychologii przewidzianych w programie studiów

Treści modułu kształcenia:

Wykłady

1. Struktura i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji w szkole ponadpodstawowej;
2. Progi edukacyjne.
3. Zmiana szkoły, adaptacja w nowej rzeczywistości szkolnej, wybory edukacyjne i zawodowe. Ambicje i aspiracje.
4. Motywacja.
5. Poradnictwo edukacyjno-zawodowe.
6. Nauczyciel jako doradca.
7. Wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno-zawodowej.
8. Metody i techniki określania potencjału ucznia.
9. Przygotowanie młodzieży do samokształcenia, pracy nad własnym rozwojem oraz do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy. Rynek edukacyjny i rynek pracy.
10. Droga rozwoju zawodowego.
11. Uczenie się przez całe życie.

Ćwiczenia

1. Praca opiekuńczo-wychowawcza nauczyciela w szkole ponadpodstawowej.
2. Program wychowawczy. Edukacja zdrowotna, programy profilaktyczne.
3. Wspieranie uczniów w radzeniu sobie z problemami wieku dorastania.
4. Tworzenie środowiska sprzyjającego rozwojowi, stymulowanie rozwoju społeczno-moralnego młodzieży, animowanie życia społeczno-kulturalnego, wspieranie samorządności i autonomii uczniów w szkole.
5. Dynamika grupy uczniowskiej.
6. Współpraca i współdziałanie uczniów.
7. Rozwiązywanie konfliktów, mediacje.
8. Bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza jej terenem
9. Ochrona zdrowia ucznia.
10. Współpraca szkoły ze środowiskiem i nauczyciela z rodzicami uczniów.

Literatura podstawowa:

Hurło L., (red.), Wokół pytań o współczesnego nauczyciela, Warszawa 2001
Janowski A., Uczeń w teatrze życia szkolnego, Warszawa 1995
Klus Stańska D. (red.), Dokąd zmierza polska szkoła? Warszawa 2008
Koć-Seniuch G. (red.), Nauczyciel i uczniowie w sytuacjach szkolnych, Białystok 1996
Łobocki M., W trosce o wychowanie w szkole, Kraków 2006
Mendel M., Rodzice i nauczyciele jako sprzymierzeńcy, Gdańsk 2007
Pankowska D., Pedagogika dla nauczycieli w praktyce. Materiały metodyczne, Kraków 2008
Petlak E., Klimat szkoły, klimat klasy, Warszawa 2007

Literatura dodatkowa:

Brańiel J., Badora S., (red.), Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej, Opole 2005
Hejnicka-Bezwińska T., Pedagogika ogólna, WAiP, Warszawa 2008
Kostkiewicz J., Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej, Stalowa Wola, 1997
Kunowski S., Podstawy współczesnej pedagogiki, Warszawa 2001
Kwieciński Z., Śliwerski B. (red.), Pedagogika, t. 1 i 2, PWN, Warszawa 2003
Potemska E., Sobieska-Szostakiewicz G., Rozwój empatii i kompetencji społecznych, Warszawa 2003

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład, ćwiczenia, prezentacje, analiza przypadku, dyskusja, uczenie się w oparciu o problem

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty uczenia się z wiedzy osiągnięte będą głównie na podstawie oceny prezentacji: rozumienia i doboru zawartych treści.
Efekty uczenia się z umiejętności i kompetencji społecznych osiągnięte będą na podstawie opisu/omówienia indywidualnego przypadku.

Forma i warunki zaliczenia:

Ocena z prezentacji i ocena z opisu indywidualnego przypadku będzie wypadkową oceny końcowej.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Analiza literatury przedmiotu	10 godzin
Przygotowanie do zaliczenia przedmiotu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa psychologiczno-pedagogiczna śródroczna
Nazwa w języku angielskim:		Middle-year psychological and pedagogical internship
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Agnieszka Roguska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Agnieszka Roguska
Założenia i cele przedmiotu:		Celem praktyki jest kształtowanie kompetencji opiekuńczo-wychowawczych studentów.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
SW_08	Zna specyfikę, szkoły lub placówki systemu oświaty, w której jest odbywana praktyka, w szczególności: zadania opiekuńczo-wychowawcze, organizację pracy, zakresy zadań pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz rodzaj prowadzonej dokumentacji i program realizacji doradztwa zawodowego uwzględniający treści wynikające z przepisów dotyczących doradztwa zawodowego;	B.3.W1 B.3.W2. B.3.W3
SW_11	Zna zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole lub placówce systemu oświaty i poza nimi.	j.w.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
SU_01	Potrafi zaobserwować funkcjonowanie ucznia i nauczyciela w życiu szkoły lub placówki systemu oświaty;	B.3.U5 B.3.U6
SU_01	Potrafi dokonać analizy i interpretacji zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.	j.w.
SU_01	Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia	B.3.U1. B.3.U2. B.3.U3. B.3.U4.

	wychowawcze; wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów; wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas;	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
SK_07	Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzenia swojej wiedzy;	B.3.K1
Forma i typy zajęć:	Laboratoria – 30 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapoznanie ze specyfiką szkoły ponadpodstawowej. 2. Poznanie: zadań opiekuńczo- wychowawczych, sposobu funkcjonowania, organizacji pracy, pracowników, uczestników procesów pedagogicznych oraz prowadzonej dokumentacji. 3. Obserwowanie funkcjonowania ucznia i nauczyciela w życiu placówki. 4. Towarzystwo w prowadzonych przez nauczycieli zajęciach wychowawczych. 5. Analiza i interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych. 6. Prowadzenie dokumentacji praktyki. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Kaleta-Witusiak M., Kopik A., Walasek-Jarosz B., Techniki gromadzenia i analizy wiedzy o uczniu, Kielce 2013. 2. Pankowska D., Pedagogika dla nauczycieli w praktyce. Materiały metodyczne, Kraków 2011. 3. Rubacha K., Metodologia badań nad edukacją, Warszawa 2008. 4. Skałbiana B., Diagnostyka pedagogiczna. Wybrane problemy badawcze i rozwiązania praktyczne, Kraków 2011. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cybulska D., Wykorzystanie metody obserwacji w naukach społecznych, „Obronność - Zeszyty Naukowe Wydziału Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej” 2013, nr 2(6). 2. Perry R, Teoria i praktyka. Proces stawania się nauczycielem, Warszawa 2000. 3. Półturzycki J., Dydaktyka dla nauczycieli, Toruń 2014. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Obserwacja funkcjonowania placówek i dzieci oraz działalność praktyczna.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
<p>Efekty będą weryfikowane na podstawie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. charakterystyki działań wychowawczych w wybranej placówce; 2. obserwacji działań nauczyciela – wychowawcy w wybranej placówce; 3. obserwacji zachowań ucznia w wybranej placówce; 4. opisu prowadzonych zajęć opiekuńczo-wychowawczych; 		

5. sprawozdania z przebiegu praktyki wraz z interpretacją zaobserwowanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych.

Forma i warunki zaliczenia:

Za każdy element poddawany weryfikacji student otrzyma 1 pkt.

Warunkiem uzyskania zaliczenia praktyk jest zdobycie przynajmniej 3 pkt.

Kryteria oceny:

3 pkt. – ocena dst

3,5 pkt. – ocena dst plus

4 pkt. – ocena db

4,5 pkt. – ocena db plus

5 pkt. – ocena bdb

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w laboratoriach	30 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	30 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologia społeczno-wychowawcza
Nazwa w języku angielskim:	Educational and social psychology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia drugiego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Andrzej Sędek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Andrzej Sędek
Założenia i cele przedmiotu:		Celem kursu jest zapoznanie studentów z wybranymi problemami, pojęciami i zagadnieniami związanymi z psychologią społeczną i psychologią wychowawczą. Dostarczenie w oparciu o efekty kształcenia wiedzy umiejętności, kompetencji związanych ze stosowaniem teorii i mechanizmów z zakresu psychologii twórczości i społecznej w procesie kształcenia i wychowania
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
SW-02	style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie różne formy komunikacji – aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikacja niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych, postawy, stereotypy, uprzedzenia, zachowania asertywne, agresywne i uległe	B1.W3; B2.W5;
SW-12	teoria spostrzegania społecznego i komunikacji; media i ich wpływ wychowawczy	B1.W3; B2.W5;
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
SU-01	obserwować procesy rozwojowe uczniów	B.1.U1.
SU-01	obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;	B.1.U2
SU-03	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań;	B.1.U6
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

SK-04	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;	B.1.K1
SK-05	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.	B.1.K2
Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Zaliczenie wcześniejszych obowiązkowych przedmiotów z zakresu psychologii przewidzianych w programie studiów. Wiedza z zakresu psychologii z wcześniejszych etapów edukacji.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie do psychologii wychowawczej i społecznej; • Nagrody i kary w wychowaniu; • Naśladownictwo, modelowanie, identyfikacja w procesach socjalizacji; • Stereotypy, dyskryminacja i uprzedzenia w wychowaniu, • Wielokulturowość w szkole, kształtowanie postaw i wpajanie norm: zachowania pro i antyspołeczne, • Mechanizmy wychowania w rodzinie, postawy rodzicielskie: wymiary postaw rodzicielskich, typologie i wyznaczniki oraz konsekwencje postaw rodzicielskich dla rozwoju dziecka., • Agresja i przemoc w relacjach rówieśniczych. Agresja czynna vs bierna dynamika i źródła zachowań agresywnych. • Multi i mass media w wychowaniu, nowe zjawiska, stare problemy? <p>Ćwiczenia</p> <ul style="list-style-type: none"> • Typologie zachowań i błędów nauczycielskich, wyznaczniki zachowań nauczycielskich: rola oczekiwań nauczyciela, • Ukryte programy nauczania, środowiskowe i pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania szkolnego uczniów szkolnego, typologia i geneza trudności wychowawczych. • Spostrzeganie społeczne, samospełniające się proroctwo, psychologiczne pułapki oceniania i podejmowania decyzji. • Komunikacja werbalna vs niewerbalna, jak krytykować i przyjmować krytykę. zachowania asertywne, agresywne i uległe. 		
Literatura podstawowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • M. Przetacznik-Gierowska, Z. Włodarski, (2014) Psychologia wychowawcza, t.1 i 2, Warszawa. • B. Wojciszke (2021) Psychologia społeczna, Warszawa 		
Literatura dodatkowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • G. Mietzel (2002) Psychologia kształcenia. Praktyczny podręcznik dla pedagogów i nauczycieli, Sopot. • H. Liberska, J. Trempała (red) (2020) Psychologia wychowania. Wybrane problemy, Warszawa. • T. Tyszka (1999) Psychologiczne pułapki oceniania i podejmowania decyzji, Sopot • R.B. Cialdini. (2016) Wywieranie wpływu przez ludzi. Teoria i praktyka, Sopot 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład, analiza przypadków, wykład interaktywny, badania własne studentów (opcjonalnie); ćwiczenia – prezentacje projektów problemowych studentów		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną. W ramach zaliczenia przewiduje się wykonanie prac związanych z treściami poruszonymi podczas zajęć oraz wykonanie analizy przypadku (zespołowo) podczas ostatnich zajęć lub test wiadomości.		

Forma i warunki zaliczenia:

- Wykonanie prac związanych z treściami związanymi z zajęciami – ćwiczenia (1/2 oceny końcowej)
- Analiza przypadku dokonana w oparciu o wiedzę, kompetencje i umiejętności nabyte podczas zajęć (zadanie zespołowe, 1/2 oceny) lub test wiedzy (zadanie indywidualne – 1/2 oceny ocena niedostateczna do 50%, dostateczna 51-60%, dostateczna plus 61-70%, dobra 71-80%, dobra plus 81-90%, bardzo dobra 91-100%). Forma jest ustalana ze studentami podczas zajęć i stanowi jedno z zagadnień (dotyczących weryfikacji efektów kształcenia i oceniania) analizowanych podczas zajęć.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Samodzielne studiowanie literatury	10
Przygotowanie do ćwiczeń	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Psychologiczne aspekty pracy z uczniem w szkole ponadpodstawowej
Nazwa w języku angielskim:		The psychological aspects of the work with the student
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia drugiego stopnia
Rok studiów:	Drugi	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Andrzej Sędek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Andrzej Sędek
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest przygotowanie psychologiczne do nauczania w szkole ponadpodstawowej ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień związanych z rozwojem ucznia, specyficznymi formami aktywności oraz problemami dysharmonii i zaburzeń rozwojowych. Dostarczenie wiedzy i umiejętności z zakresu zagadnień związanych z funkcjonowaniem uczniów i nauczycieli w sytuacji szkolnej.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
SW_07	posiada wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, poszerzoną w odniesieniu do wybranych etapów edukacyjnych i uwzględniającą specjalne potrzeby edukacyjne uczniów z zaburzeniami w rozwoju	C.W5;D1/E1.W10; D1/E1.W12
SW_05	posiada wiedzę na temat specyfiki funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych	B2.W4;B2.W5; B2.W6;
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
SU_01	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów w szkole podstawowej;	B1.U1; B1.U2;B1.U4; D1/E1.U7
SU_02	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów szkoły ponadpodstawowej techniki psychologiczne, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych;	B2.U1;B3.U5; B3.U6; C.U3; C.U4; C.U7; D1/E1.U1;

		D1/E1.U2; D1/E1.U3;
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
SK_01	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	D1/E1.K6
Forma i typy zajęć:	Wykład, ćwiczenia	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Zaliczenie wcześniejszych obowiązkowych przedmiotów z zakresu psychologii przewidzianych w programie studiów		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Wykłady</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zadania okresu adolescencji • Społeczne środowiska rozwoju w okresie adolescencji • Zmiany w sferze biologicznej, psychicznej i społecznej • Kryzys adolescencyjny. • Kształtowanie się tożsamości • Tożsamość negatywna i jej znaczenie w procesie rozwoju • W poszukiwaniu tożsamości, subkultury młodzieżowe, memorandum społeczne. • Zaburzenia rozwoju w okresie dorastania (zaburzenia odżywiania depresja, eksperymentowanie i uzależnienia od substancji psychoaktywnych • Wybrane aspekty udzielania wsparcia nastolatkom • Wczesna faza dorosłości – charakterystyka • Zagrożenia rozwojowe i zdrowotne młodzieży związane z seksualnością. • Profilaktyka zachowań ryzykownych, seksualnych młodzieży • Agresja, złość, przemoc – źródła i konsekwencje zachowań agresywnych <p>Ćwiczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Charakterystyka okresu adolescencji i wczesnej dorosłości. Najważniejsze kierunki zmian. Zmiany aktywności i podejmowanie działań. Zmiany funkcjonowania emocjonalnego, społecznego, poznawczego i komunikacji z otoczeniem • Jak kierować pracą grupy. Facylitacja i próżniactwo społeczne • Konflikty interpersonalne, dojrzewanie, kryzys autorytetów oraz inne trudności i zagrożenia wieku dorastania – jak sobie z nimi radzić? • Wybrane aspekty pomocy psychologicznej skierowanej do rodziców młodzieży dysfunkcyjnej lub doświadczającej trudności edukacyjnych • Jak pracować z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi lub z zachowaniami trudnymi. • Bullying – zastraszanie i przemoc szkolna • Jak mówić aby nas słuchano. Jak rozmawiać z młodzieżą i rodzicami. Dyrektywność vs dialog, komunikaty agresywne, asertywne i uległe. 		
Literatura podstawowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • K. Appelt, A. Brzezińska, B. Ziółkowska, Psychologia rozwoju człowieka, GWP 2019. • B.Wojciszke, Psychologia społeczna, Warszawa 2011. 		
Literatura dodatkowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • M.Przetacznik-Gierowska, M.Tyszkowa, Psychologia rozwoju człowieka. Zagadnienia ogólne, t.1, Warszawa 2004. • B.Harwas-Napierała, J.Trempała (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Charakterystyka okresów życia człowieka, t.2, Warszawa 2005. • B.Harwas-Napierała, J.Trempała (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Charakterystyka okresów życia człowieka, t.3, Warszawa 2004 • Faber A., Mazlish E., Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły. Poznań 1993. 		

- P. C. Keendall. Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. GWP 2012

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład, ćwiczenia, prezentacje, analiza przypadku, dyskusja, uczenie się w oparciu o problem

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Forma i warunki zaliczenia:

- Wykonanie prac związanych z treściami związanymi z zajęciami – ćwiczenia (1/2 oceny końcowej)
- Analiza przypadku dokonana w oparciu o wiedzę, kompetencje i umiejętności nabyte podczas zajęć (zadanie zespołowe, ½ oceny) lub test wiedzy (zadanie indywidualne – ½ oceny ocena niedostateczna do 50%, dostateczna 51-60%, dostateczna plus 61-70%, dobra 71-80%, dobra plus 81-90%, bardzo dobra 91-100%). Forma jest ustalana ze studentami podczas zajęć i stanowi jedno z zagadnień (dotyczących weryfikacji efektów kształcenia i oceniania) analizowanych podczas zajęć

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15
Udział w ćwiczeniach	15
Przygotowanie do zaliczenia przedmiotu	10
Lektura literatury	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
Nazwa w języku angielskim:		Working with students with special educational needs
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	II	
Semestr:	3	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Renata Matysiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Renata Matysiuk
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą pracy z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W07	ma wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej, poszerzoną w odniesieniu do etapu szkoły ponadpodstawowej i uwzględniającą specjalne potrzeby edukacyjne uczniów	C.W5;D1/E1.W10; D1/E1.W12
S_W05	ma wiedzę na temat podmiotów działalności pedagogicznej (uczniów, rodziców i nauczycieli) i partnerów szkolnej edukacji (np. instruktorów, trenerów, edukatorów) oraz specyfiki funkcjonowania uczniów szkoły podstawowej i ponadpodstawowej w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych.	B2.W4;B2.W5; B2.W6;
S_W06	zna specyfikę funkcjonowania uczniów szkoły ponadpodstawowej ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniów szczególnie uzdolnionych.	B2.W3;B2.W4;B2. W5;B2.W6;C.W5;D 1/E1/W4;D1/E1.W 13
S_W10	prawa osoby z niepełnosprawnością;	B2.W4;B2.W3
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

SU_01	posiada umiejętności diagnostyczne pozwalające na rozpoznawanie sytuacji uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, opracowywanie wyników obserwacji i formułowanie wniosków.	B1.U1; B1.U2;B1.U4; D1/E1.U7
S_U09	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów szkoły podstawowej;	D1/E1.U7
SU_12	potrafi pracować z uczniami szkoły ponadpodstawowej, indywidualizować zadania i dostosowywać metody i treści do potrzeb i możliwości uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz zmian zachodzących w świecie i w nauce.	B2.U5; D1/E1.U7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
SK_01	Jest gotów do prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych) w stosunku do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	B2.K1; D1/E1.K3

Forma i typy zajęć: Wykłady, ćwiczenia

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Posiadanie kompetencji w zakresie podstaw pedagogiki specjalnej

Treści modułu kształcenia:

Wykłady

1. Poznawanie uczniów.
2. Techniki i ich ograniczenia, kwestie etyczne.
3. Sposoby funkcjonowania uczniów w klasie.
4. Pozycja społeczna ucznia w klasie.
5. Typy uczniów. Uczeń szczególnie uzdolniony. Inny i obcy.
6. Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
7. Trudności i niepowodzenia szkolne.
8. Międzynarodowe i krajowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnością. Pojęcie normy i patologii.

Ćwiczenia

1. Zaburzenia rozwojowe, zaburzenia zachowania (w tym zespół nadpobudliwości psychoruchowej), zaburzenia emocjonalne (w tym lęki i fobie).
2. Zaburzenia lękowe i nastroju. Zaburzenia osobowości.
3. Agresja i przemoc (w tym agresja elektroniczna). Uzależnienia (w tym od środków psychoaktywnych i komputera).
4. Zaburzenia odżywiania. Problemy zdrowotne ucznia i ich wpływ na jego sytuację szkolną. Niepełnosprawność fizyczna i intelektualna oraz jej konsekwencje psychologiczne. Zaburzenia w procesie rozwoju językowego. Całościowe zaburzenia w rozwoju.
5. Profilaktyka w szkole.
6. Konstruowanie klasowych i szkolnych programów profilaktycznych.
7. Promocja i ochrona zdrowia uczniów.
8. Diagnoza nauczycielska. Podstawowe techniki diagnostyczne w pedagogice. Uwarunkowania procesu diagnostycznego. Rozpoznawanie i ocena poziomu rozwoju ucznia.
9. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna - regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia. Postępowanie pedagogiczne z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Pomoc uczniowi z problemami zdrowotnymi – choremu przewlekle i niepełnosprawnemu.

10. Współpraca z rodzicami ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i specjalistami pracującymi z uczniem. Wyrównywanie szans edukacyjnych dzieci.
11. Odkrywanie i rozwijanie predyspozycji i uzdolnień.

Literatura podstawowa:

1. Edukacja skuteczna, przyjazna i nowoczesna. Jak organizować edukację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi? (2010), Warszawa: Wyd. MEN
2. Specjalne potrzeby edukacyjne dzieci i młodzieży. Prawne ABC dyrektora przedszkola, szkoły i placówki (2010), Warszawa: Wyd. MEN

Literatura dodatkowa:

1. Czajkowska I., Herda K. (1989), Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole, Warszawa
2. Opolska T. (1997), Pokonujemy trudności w czytaniu i pisaniu, Warszawa
3. Pietniun M. (1998), Praca terapeutyczna z dziećmi mającymi trudności w nauce czytania i pisania, Gdańsk
4. Sawa B. (1987), Jeżeli dziecko źle czyta i pisze, Warszawa
5. Skibińska H. (1996), Praca korekcyjno-kompensacyjna z dziećmi z trudnościami w pisaniu i czytaniu, Bydgoszcz

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: podająca, pokaz
 Formy: zbiorowa

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Opracowanie klasowego i szkolnego programu profilaktycznego, opracowanie diagnozy ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Ocena wystawiona na podstawie średniej ocen z zaliczenia ustnego, za opracowany program profilaktyczny i za opracowaną diagnozę ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
wykłady	15
ćwiczenia	15
przygotowanie do ćwiczeń	10
przygotowanie do zaliczenia	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Współczesne nurty pedagogiczne
Nazwa w języku angielskim:	Contemporary pedagogical trends	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielskie)
Jednostka realizująca:	Instytut Pedagogiki	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	2	
Liczba punktów ECTS:	2	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Agnieszka Roguska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Agnieszka Roguska
Założenia i cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą podstawowych nurtów i koncepcji pedagogicznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
S_W02	Klasyczne teorie wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne.	B1.W1;B1.W2; B1.W4; B1.W5;B2.W3; C.W1; C.W2
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
S_U01	Obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów w szkole podstawowej.	B1.U1; B1.U2;B1.U4; D1/E1.U7
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
S_K06	Projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły podstawowej lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji.	B1.K1; B1.K3; C.K1; C.K2; D1/E1.K7; D1/E1.K8; D1/E1.K9
Forma i typy zajęć:		Wykład

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Posiadanie wiedzy z przedmiotu Pedagogika ogólna.

Treści modułu kształcenia:

1. Podstawowe nurty i teorie pedagogiczne.
2. Tradycjonalizm a Nowe Wychowanie.
3. Pedagogika naturalistyczna. System wychowawczy J.J. Rosseau a naturalizm wychowawczy w szkołach alternatywnych.
4. Amerykańskie i europejskie szkoły alternatywne (Plan Winnetki, Plan Jenajski, szkoła P. Geheeba, Francuska Szkoła Nowoczesna, A.S. Neill i jego spojrzenie na wychowanie).
5. Charakterystyka trendów i kierunków wychowania na przykładzie M. Montessori, C. Freineta, J. Korczaka. Antropozofia R. Steinera.
6. Pedagogika filozoficzna W. Diltheya a pedagogika humanistyczna. Pedagogika humanistyczna. Pedagogika radykalnego humanizmu E. Fromma.
7. Charakterystyka orientacji biofilnej i nekrofilnej a wychowanie humanistyczne. Pedagogika Gestalt a problem dehumanizacji.
8. Pedagogika chrześcijańska. Personalizm wychowawczy ks. J. Tarnowskiego.
9. Pedagogika personalistyczna A. Kamińskiego.
10. Antyautorytaryzm w pedagogice na przykładzie T. Adorno. Podstawowe przesłanki pedagogii antyautorytarnej A.S. Neilla.
11. Pedagogika nieautorytarna T. Gordona jako pedagogika bez zwycięzców i bez pokonanych.
12. Pedagogika emancypacyjna i jej aspekty; wychowanie emancypacyjne. Krytyka pedagogiki emancypacyjnej.
13. Emancypacja w pedagogice P. Freire'a. Wychowanie emancypacyjne a pedagogika tradycyjna. Ideologiczne aspekty pedagogiki emancypacyjnej. P. Freire a pedagogika międzykulturowa. Elementy pedagogiki emancypacyjnej w systemie wychowawczym P. Geheeba.
14. Prawa dziecka w antypedagogice na przykładzie kodeksu R. Farsona. A. Miller i H. von Schoenebeck i ich założenia wychowawcze. Rozwój jednostki wg antypedagogów a teorie rozwoju J. Piageta i E. Eriksona.
15. Tożsamość jednostki i społeczeństwa a rozwój według E. Eriksona, J. Habermasa i L. Kohlberga. Pluralizacja w edukacji i jej implikacje wychowawcze.
16. Pedagogika XXI wieku. Problemy diagnozowania i programowania w edukacji. Współczesne zagrożenia człowieka i możliwości jego rozwoju w zmieniającej się rzeczywistości.

Literatura podstawowa:

1. Śliwerski B. (2005), Współczesne teorie i nurty wychowania, Kraków: Wyd. Impuls
2. Hall C.S., Lindzey G., Campbell J.B. (2006), Teorie osobowości, Warszawa: PWN
3. Krüger H.H. (2005), Wprowadzenie w teorie i metody badawcze nauk o wychowaniu, Gdańsk: GWP
4. Pachociński R. (2000), Współczesne systemy edukacyjne, Warszawa: Wyd. IBN
5. Śliwerski B. (red.) (2000), Pedagogika alternatywna, Kraków: Wyd. Impuls
6. Kwieciński Z., Śliwerski B. (red.) (2003), Pedagogika. Podręcznik akademicki, Warszawa
7. Wołoszyn S. (1992), Nauki o wychowaniu w Polsce w XX wieku, Warszawa: Wyd. IBE

Literatura dodatkowa:

1. Frąckowiak T. (red.), (2001), Arytmia egzystencji społecznej a wychowanie, Warszawa: Wyd. Fundacja Innowacja
2. Delors J. (1995), Edukacja. Jest w niej ukryty skarb. Raport dla UNESCO, Wyd. J. Santorski & Co.
3. Lewowicki T. (1994), Przemiany oświaty, Rzeszów: Wyd. Foto-AA

4. Miller A. (2012), Dramat udanego dziecka. Studia nad powrotem do prawdziwego Ja, Poznań: Wyd. Media i Rodzina
5. Rutkowiak J. (red.), (1995), Odmiany myślenia w edukacji, Kraków: Wyd. Impuls
6. Schoenebeck H. (1994), Antypedagogika. Być i wspierać zamiast wychowywać, Wyd. J. Santorski & Co.
7. Schoenebeck H. (1997), Po tamtej stronie wychowania. Życie w wolności od psychicznej przemocy, Kraków: Wyd. Impuls
8. Szukdlarek T., Śliwerski B. (1992), Wyzwania pedagogiki krytycznej i antypedagogiki, Kraków: Wyd. Impuls
9. Witkowski L. (1998), Edukacja wobec sporów o (po) nowoczesność, Warszawa: Wyd. IBE

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: podająca – wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych i technik aktywizujących w części dyskusyjnej. Formy: zbiorowa, grupowa, indywidualna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty z wiedzy i kompetencji społecznych będą weryfikowane na podstawie przygotowanej przez studenta prezentacji w obrębie treści modułu kształcenia. Ocenie będzie podlegać: pomysł i zasadność zaprojektowanych działań w odniesieniu do grupy docelowej osadzonych w danym nurcie pedagogicznym. Efekty z umiejętności będą weryfikowane w czasie wypowiedzi ustnej będącej swoistego rodzaju obroną przedstawionego zagadnienia.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Ocena końcowa będzie wypadkową wszystkich trzech elementów składowych przygotowanej prezentacji: 1. pomysłu i zasadności zaprojektowanych działań; 2. osadzenia w nurcie pedagogicznym; 3. obrony swojego stanowiska. lub: wylosowania 3 pytań i odpowiedzi na nie. Ocenę końcową będzie stanowiła średnią z wszystkich odpowiedzi.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Wykład	30 godz.
Przygotowanie do zaliczenia	20 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Współczesne problemy psychologii
Nazwa w języku angielskim:		Contemporary problems of psychology
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Filologia polska (nauczycielska)
Jednostka realizująca:		Instytut Pedagogiki
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Studia drugiego stopnia
Rok studiów:		pierwszy
Semestr:		drugi
Liczba punktów ECTS:		2
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Andrzej Sędek
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Andrzej Sędek
Założenia i cele przedmiotu:		Przybliżenie słuchaczom wiedzy, wzbudzenie ciekawości poznawczej związanej z wybranymi aspektami współczesnej psychologii odnoszącymi się zarówno do praktyki pedagogicznej jak i do zachodzących zmian społecznych w XXI wieku.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
SW_02	ma uporządkowaną wiedzę na temat psychologicznych podstaw wychowania i kształcenia, metod poznawania ludzkiej psychiki, niezbędną w projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice; zna neurofizjologiczne podłoże przebiegu procesów psychicznych.	B.1.W2 B.1.W5
SW_04	Absolwent zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań psychologicznych, z których wywodzą się poszczególne metody.	B.1.W4
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
SU-01	obserwować procesy rozwojowe uczniów	B.1.U1.
SU-01	obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;	B.1.U2
SU-03	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań;	B.1.U6
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
SK-05	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.	B.1.K2
Forma i typy zajęć:		Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Zaliczenie wcześniejszych obligatoryjnych przedmiotów z zakresu psychologii przewidzianych w programie studiów

Treści modułu kształcenia:

- Główne nurty (orientacje) w psychologii. Kierunki ewolucji współczesnego myślenia psychologicznego. Sytuacyjne i osobowościowe uwarunkowania zachowań ludzkich.
- Pamięć, uwaga, percepcja – psychologia procesów poznawczych. Czy metoda nauki 3Z jest skuteczna? Kopernikański przewrót wiedzy o procesach: poznawczych, mózgu, procesach uczenia się
- Psychologia różnic indywidualnych. IQ- test dla naiwnych?; Wybrane teorie inteligencji. Inteligencja akademicka a społeczna i emocjonalna. Teoria inteligencji wielorakich
- Wybrane teorie osobowości. Temperament a osobowość. Zaburzenia osobowości
- Wybrane zagadnienia psychologii zdrowia i psychopatologii: Problem normy i zdrowia – Czym jest zdrowie psychiczne (normalność), a czym jest „nienormalność”.
- Psychologia rozwojowa czy rozwoju człowieka? Jak „zmieniamy się” w ciągu życia. Rozwój poznawczy i moralny, klucz do zrozumienia dziecka?
- Główne obszary problemowe społecznego funkcjonowania człowieka: Jak ludzie spostrzegają i interpretują własne zachowania i innych; Jak presja grupy wpływa na nasze zachowania;
- Dynamika funkcjonowania grup społecznych
- Spostrzeganie i rozwiązywanie konfliktów. Dynamika sytuacji konfliktowych.
- Frustracja i stres psychologiczny. Obciążenie i przeciążenie pracą. Wypalenie zawodowe;
- Pożytki z psychologii w rozwiązywaniu problemów praktycznych: zaburzenia zachowania, edukacji oraz funkcjonowania organizacji społecznych, kulturalnych itp.

Literatura podstawowa:

- Eysenck H.; Eysenck M. (2003). Podpatrywanie umysłu. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Rathus S.A. (2006) Psychologia współczesna Lepiej, więcej, przystępniej, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura dodatkowa:

- Wosińska W. (2004). Psychologia życia społecznego. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Strelau J.; Doliński D. (red.), (2010). Psychologia. Podręcznik akademicki, t. 1 i 2, Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Tomaszewski T.(1998). Główne idee współczesnej psychologii. Wydawnictwo Akademickie „Żak”.
- Zimbardo P.G., Ruch F.L.(1994). Psychologia i życie. Warszawa: PWN.
- Wojciszke B. (2021) Psychologia społeczna, Warszawa

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład, analiza przypadków, wykład interaktywny, badania własne studentów (opcjonalnie);

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Przedmiot kończy się zaliczeniem z oceną Zaliczenie pisemne, testowe obejmujące zagadnienia omawiane podczas zajęć oraz znajdujące się we wskazanej literaturze obowiązkowej.

Forma i warunki zaliczenia:

Test wiedzy :ocena niedostateczna do 50%, dostateczna 51-60%, dostateczna plus 61-70%, dobra 71-80%, dobra plus 81-90%, bardzo dobra 91-100%

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

30

Samodzielne studiowanie literatury

10

Przygotowanie do testu zaliczeniowego	10
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zabiegi ratujące życie
Nazwa w języku angielskim:	First aid	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		filologia polska (specjalność nauczycielska)
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		drugiego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		
Założenia i cele przedmiotu		Przekazanie studentom wiedzy i umiejętności w zakresie Podstawowych Technik Ratujących Życie <ul style="list-style-type: none"> ●kształtowanie poczucia odpowiedzialności za zdrowie i życie poszkodowanych, ●kształtowanie poczucia odpowiedzialności za własne życie podczas udzielania pierwszej pomocy ●kształtowanie postawy otwartości i wrażliwości na potrzeby innych
Symbol efektu	Efekty uczenia się WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
SW_11	Zna zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy w szkole ponadpodstawowej;	B3.W3
Efekty uczenia się UMIEJĘTNOŚCI		
S_U17	Potrafi udzielać pierwszej pomocy;	B3.U1
Efekty uczenia się KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
S_K02	Jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu	B2.K1;
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość elementarnej terminologii z zakresu pierwszej pomocy przedmedycznej.		
Treści modułu kształcenia:		
Podstawowe postępowanie przy: <ul style="list-style-type: none"> - masywnych krwotokach i krwawieniach, unieruchamianie złamań - zawale mięśnia sercowego - udarze mózgu - hipoglikemii - napadzie padaczkowym - w przypadku utraty przytomności i omdlenia 		

Ćwiczenia symulacyjne i obserwacja studenta według listy kontrolnej 1h :

A: student losuje jeden przypadek kliniczny i prezentuje postępowanie spośród: •masywne krwotoki i krwawienia, •złamania kości •zawał mięśnia sercowego •udar mózgu •hipoglikemia •napad padaczkowy •utrata przytomności •omdlenie

B: Student odbywa symulowaną rozmowę telefoniczną z dyspozytorem Centrum Powiadamiania Ratunkowego

Literatura podstawowa:

1. Szarpak Ł. (red.), Kwalifikowana pierwsza pomoc. Atlas procedur, Lublin 2016
2. Wytyczne Europejskiej Rady Resuscytacji, 2016

Literatura dodatkowa:

1. Zawadzki A., Medycyna ratunkowa i katastrof, Warszawa 2006-2007
2. Biniak-Pieróg M., Zamiar Z., Organizacja systemów ratownictwa, Wrocław 2013
3. Holeccki T. (red.) Bezpieczeństwo zdrowotne obywateli w kontekście Europeizacji zjawisk społecznych, Poznań 2013

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

pogadanka, dyskusja, metody problemowe, pokaz z objaśnieniem, ćwiczenia praktyczne

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

efekty w zakresie wiedzy oraz umiejętności - weryfikacja podczas końcowego zaliczenia praktycznego; efekt w zakresie kompetencji społecznych – weryfikacja w toku semestru na podstawie udziału w zajęciach i aktywności

Forma i warunki zaliczenia:

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę. Przy ocenianiu brane są pod uwagę: aktywność na zajęciach oraz umiejętności w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej we wskazanych sytuacjach problemowych.

Bilans punktów ECTS:

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	-
Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS